

Fredag den 15 september

15 – 21 september

VB:s kalendarium över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar. Interna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan.

BIO Södran Fre-lör-sön festival med Noll-budgetfilmer.

Föreställningar 18.30 och 21.00 dessutom nattbio fre-lörd kl 23 (obs tiden). För 35 kr får du se alla filmerna och dessutom gå in på festen på lörd kl 21 i Källarsalen, AF. Se separat notis.

Torsd nästa vecka kl 18.30 Sverigepremiär på "Mapantsula", en sydafrikansk svart thriller inspelad i hemlighet i Sydafrika. Pga av polisens övervakning av inspelningen gjordes två parallella versioner, den officiella och en som pågick i hem-lighet. Kl 21 nästa torsd: "Landskap i dimma". Regi Théo Angelopoulos.

BIO 16/35 Fri entré. "Livet är en lång lugn flod" sön 18.30 Linero, St Knuts församlingssal. Mån 19.00 Svaneskolas aula. Tis 19.00 Bostället Gunnesbo. Ons. Stadsbibliotekets hörsal 18.30. Tors Fåladsgårdens aula 18.30 Nca Fåladen

MÅNTEATERN, spelar på Mejeriet lörd-sönd kl 18 barnpjäsen "Lille August". **FOTOT 150 ÅR**, utställning på Kulturen, sönd kl 13 och 15 Sven-Olof Sundin berättar om fotografins fem första steg. Typograf-utställningen håller på sept månad ut.

FILOSOFICIRKELN, Carolinasalen tis kl 18.30, Rolf Lindborg: Varför var medeltiden mörk?

ANWESTY tis 17-19 öppet hus Gröneg. 7. **HEMBYGDSKVÄLL PÅ NORRA FÅLADEN**. Gamla Lund tillsammans med kommunalnämnden ons kl 19 i Fåladsgårdens aula.

SMÅLANDS Fre fest med Stöck. f. centralamerikas folk. Kader & ALIA NORD EXPRESS. Lör Pub & rytmiska rörelser med Kommunistiska Högskoleförbundet. Mån skrivarcirkel kl 19. Tis Poisk miljögrupp/Greospace håller café kl 19 i puben. Ons kl 18 träffas politiska utskottet. Kl 20 film: "Bird". Tor Räkenträffpub kl 21. På scen "Roy Roxy".

MILJÖAKTIVISTER som är intresserade av Lunds miljögrupp dras på månd kl 19 till Svarvarrestugan, där miljögruppen presenterar sig för nya medlemmar.

Rolf L Nilson mellan Santiago och Stockholm:

Snart slut på sommarlovet

Det var en lätt skakad Rolf L Nilson som talade på Stortorget i måndags. Veckan innan hade han på nära håll upplevt det politiska våldet i Chile: han talade med en oppositionsledare som blev nedskjuten på gatan strax därefter. I onsdags var han i riksdagshuset. Sessionerna har inte börjat än men det långa sommarlovet styckas upp av möten.

VB fick ett samtal under uppehållet i Lund.

Upprivna soppsåsar

I en ekonomisk rapport häromdagen berättades att Chile tillhör de latinamerikanska toppländerna i fråga om tillväxt. Ja, säger Rolf, i Santiagos centrum finns en massa nya hus i glas och betong, och där märker man ingen nöd vid ett första ögonkast. Men sen ser man tiggarna, gatuförsäljarna som nassar chokladkakor och andra småting, soppsåsar som om natten skärs upp av folk som är på jakt efter användbart skräp. Och i stadsdelen Vittoria som jag besökte var armodet och de sociala problemen uppenbara. Av en befolkning på trettitusen dör enligt uppgift fem dagligen av skrumplever och andra drogsador.

Detta land ska i höst välja president och allt talar för att Pinochets kandidat får stryk av de demokratiska partiernas. Men tiden därefter blir mycket svår, och man får räkna med provokationer från ytterhögern.

Vänstern enas

– Däremot är alla viktiga vänsterkrafter mycket angelägna att inte låta sej provoceras. Trots att de sociala behoven är enorma har man från Allendetiden erfarenheten att ekonomin måste fungera för att inte högern och militären ska ta över. Den insikten är djup inte bara

UTOMBYSS. "Linje Lusta" Tennessee Williams klassiker har premiär på Studioteatern i Malmö lörd kl 20. Lokal Arbetets gamla tryckeri på Spångatan mitt emot Monbijoueskolan. Scenografin är 50-70-tal. Studioteaterns fyra fast anställda skådespelare spelar. Föreställning varje tis, tors, lörd.

bland politikerna utan också i folket, och därför finns det gott hopp om att den nya ledningen kommer att klara den svåra balansgången.

Den chilenska vänstern kan med sin splittring påminna om sjuttitalets Sverige. Men de stora partierna är på väg att gå samman.

Rött och grönt

Även hos oss förändras ju vänsterns villkor. Valet i Norge med den stora framgången för SV visar vilken potential som finns i kombinationen av rött och grönt. Kopplingen är klar till den diskussion som Birger Schlaug drog igång i somras. Om inte miljöpartiet väljer vänster sida i de ekonomiska och sociala frågorna kommer vpk att ta deras väljare från dem.

Men förhoppningsvis blir det inte nödvändigt. Vpk och mp bör i stället dra regeringspartiet i rödgrön riktning. Det stora politiska utrymme som nu öppnar sej till vänster om socialdemokraterna kan och bör inte fyllas av något traditionellt kommunistparti. Liksom de östeuropeiska kommunisterna måste de svenska göra upp med dogmatismen. Vpk ingår i regeringsunderlaget och bör ta del av ansvaret. Partistyrelsens aktuella uttalande i skattefrågan är ett steg i rätt riktning: vpk:s linje formuleras klart men det ställs inget ultimatum.

Rätt till slut

Rolf var ju först ut med att kräva Jörn Svenssons avgång efter dennes famösa DN-artikel. Det blev som du ville?

— Ja, men detta ville och sa jag redan på den senaste partikongressen och blev hårt angripen redan då. Ingen organisation överhuvudtaget kan i längden fungera med det arran-

gemang som då infördes, att ordföranden omgavs av personer med annan politisk inställning i centrala frågor.

Utnyttja högkonjunkturen

— Skattefrågorna kommer säkert att dominera höstens rikspolitik. Därnäst, och kanske med tyngdpunkten längre fram i tiden, kommer energin. Det får jag mycket att göra med från min nya plats i näringsutskottet. Först gäller det att friska upp kunskaper som delvis kommit i träda efter folkampanjens dagar.

Miljöavgifter och höjda energipriser är bra. De tvingar fram hushållning och bidrar till en nödvändig omstrukturering av den svenska industrin. Den nuvarande högkonjunkturen borde utnyttjas för en medveten omläggning så att vi tonar ner de gamla basindustriernas betydelse. De må fortfarande generera stora vinster men de har framtiden bakom sej.

Debaclet Saab

Den aktuella krisen för Saabs personbilar är en utmärkt illustration på detta. Socialdemokraterna både i regeringen och Malmö kommun borde ha insett att en riskbransch som bilar inte var någon lämplig efterföljare till Kockums. De gjorde en dålig analys. Det var ju befängt att tro att lilla Sverige i längden kunde ha två biltillverkare som konkurrerar i samma marknadssegment.

Här var vpk framsynt i sin kritik både nationellt och lokalt – trots den inte ovanliga romantisering enligt vilken en bilbyggande metallarbetare är viktigare än en vårdande kommunalarbetare. Nu måste vi kräva en omläggning till arbeten som varken skapar skadliga produkter eller sliter ner de anställda.

Intervjuare: Gunnar Sandin

Uttalande om skattepolitiken

Efter de senaste veckornas ofentliga debatt om vad Vpk anser om skattepolitiken kan det vara på sin plats att skingra dimmorna över Lundaslätten. Vpk Lund styrelse gör detta genom att publicera parti-styrelsens uttalande från i lördags:

"Vpk vill ha en skatteomläggning som främjar en rättvis fördelning. Grundprincipen ska vara skatt efter bärkraft.

Vpk arbetar för en social skattereform, och en reform som inte kräver ökade sociala bidrag för att inte bli fördelningspolitiskt helt orimlig. Vi avvisar bestämt den nyliberala skatteideologi, som stora delar av utredningsförslaget vilar på.

Vi noterar att LO:s ordförande uttalar sig för fördelningsmässiga ändringar av de liggande förslagen i den riktning vi förordar. Miljöpartiet och centerns har kritik i liknande riktning.

LO tycks dock förordad en skattereform som i förhållande till nuet i huvudsak är fördelningspolitiskt neutral. För vår del menar vi att den utjämnande effekten i skattesystemet sedan många år varit för liten. Vi vill skärpa det totala skatteuttaget inkomstutjämnande effekt.

Men vi är öppna för en diskussion om att åstadkomma sådana lösningar på skattefrågan att låg- och medelinkomsttagare gynnas. LO har genom sin ordförande visat var regeringen kan – och enligt vår mening bör – söka en majoritet i skattepolitiken. Det är hos de partier som vill ha ett utjämnande skattesystem.

Vi är beredda att ställa upp i samtal på den grunden och ingå i en majoritet för en skattereform.

Det är inte den statliga inkomstskatten som är det stora skatteproblemet för de flesta inkomsttagarna. Det är kommunalskatt och moms. Medan skatteutredningarna vill att även i framtiden skattesystemet ska grundas på skatt på löneinkomster och skatt på köp (moms, punktskatter) eftersträvar Vpk på sikt ett skattesystem, vars tyngdpunkt är skatt på produktion och kapital."

Vpk Lund, styrelsen

Flyinge och klassanalysen

I ett debattinlägg i VB nr 25 skriver David Edgerton och Kitten Anderberg om hur VPK:s fullmäktigebehandling frågan om ett s k ränte- och amorteringsfritt lån (i det följande förkortat till raf-lån) till Flyinge ridhusförening.

Föreningen har byggt ett ridhus. Huset är uppfört med förmånliga banklån, eftersom Lunds kommun har gått i borgen för det lånet. Vad som var uppe till behandling på kommunfullmäktiges augustisammanträde gällde frågan om att ridhusföreningen ville ha ett raf-lån, så att banklånen kunde inlösas. Som framgår av VB-inlägget hade VPK:s fullmäktigebehandling ingen enhetlig linje.

Underteckande röstade emot lånet.

Varför? Av David Edgertons och Kitten Anderbergs (DE/KA) inlägg drar vi slutsatsen att de menar att det är för att vi är arbetarromantiska manschauvinister. Detta kommer de fram till genom att bygga upp sitt resonemang enligt följande logik:

Därför att någon är emot att kommunen skänker - det är ju innebörden av ett raf-lån - Flyinge ridhusförening 1 350 000 kr, är vederbörande emot ridsport över huvud taget. Ridsport är en tjejsport. Att gå emot raf-lån till Flyinge ridhusförening är därför att diskriminera tjejsporter till förmån för mansidrotter.

Endast ett skäl?

DE/KA:s argumentation håller, men enbart under en förutsättning: att det finns endast ett möjligt skäl att vara emot en kommunal gåva till Flyinge ridhusförening (dvs att man inte gillar ridsport). Som en kon-sequens av detta måste också rimligen följa, att om man är positivt inställd till ridsport ska man *alltid* vara för bidrag till denna sport.

Som synes har DE/KA förhoppningsfullt bara tillfälligt - tappat sitt merendels goda omdöme och sunda förnuft. Rimligtvis bör man kunna vara hur sympatiskt inställd som helst till en verksamhet och ändå ha skäl att finna det obefogat med kommunalt stöd. Och i själva verket finns det flera goda argument för att rösta nej i det här fallet. Till exempel följande som motiverar vårt nej.

pass stor subvention, som totalt sett för kommunen kostar mer än de 1 350 000 kronorna. Eftersom kommunen själv lånar upp summan, blir det *dessutom* uppemot 200 000 kr i ränta per år.

3. Vi ställer oss - även i fortsättningen - ytterst tveksamma till kommunala subventioner till föreningar som har graderad rösträtt. Visserligen är antalet röster maximerat till högst tre per medlem när det gäller ridhusföreningen. Nog borde väl DE/KA som goda demokratiska socialister ha en viss förståelse för en sådan inställning?

4. Enligt tidigare fullmäktigebeslut ska raf-lån till

Vpk och de andra partierna i miljö & hälsoskyddsnämnden ville ha bort hästarna från Östra Torn. Jag själv har på ålderns höst drabbats av kattallergi. Vad ska vpk göra åt katterna?

FH

1. Flyinge ligger taskigt till från kollektivtrafiksynpunkt, i varje fall på kvällar och helger. Att åka bil är en förutsättning för de flesta som ska till Flyinge. Precis som när det gäller byggande av nya bostadsområden tycker vi att kommunala eller kommunalt stödda aktiviteter ska ha tillgång till god kollektivtrafik. David Edgerton använde fö vid samma fullmäktigemöte bl a det argumentet för att gå emot ett raf-lån till en annan förening.

Graderad rösträtt

2. En förening som har så hög medlemsavgift som 3 000 kr borde faktiskt ha goda förutsättningar att själv klara av sina lån. Det kan här vara på sin plats att understryka att denna fråga inte gäller Flyinge Ryttarförening utan just Flyinge ridhusförening. Föreningen hade vid 1988 års slut *högst* 88 (!) medlemmar. Vi tycker att det är lite smal bas för en så

föreningar beviljas bara om projektet ur kommunens synvinkel är så angeläget att om det inte kommer till stånd genom den aktuella föreningens försorg, skulle kommunen själv bygga anläggningen. Denna princip kan man naturligtvis vara emot, men så vitt vi förstår har VPK anslutit sig till den, och vi tycker att den verkar rimlig. DE/KA kan inte på allvar mena att Lunds kommun skulle finna det så angeläget med ett ridhus i just Flyinge att kommunen själv skulle bygga det, om inte Flyinge ridhusförening gjort det.

5. I praktiken måste de flesta som nyttjar ridhuset vara hästägare. Att köpa och hålla häst är dyrbart och ett ganska exklusivt nöje - den som vill har mer exakta kostnadsuppgifter kan vända sig direkt till Roland Andersson. Vi menar att det finns bättre sätt att använda kommunala pengar på än att subventionera den trots allt ganska lilla gruppen hästägare.

Det var de huvudsakliga skälen till att vi röstade emot raf-lånet. Vi begär inte att DE/KA ska tycka att dessa argument är tillräckliga för att de skulle ha röstat nej. Men vi begär faktiskt att DE/KA ska respektera att vi finner dem tillräckligt tunga. Och på vilket sätt de är relaterade till vår (påstådda) föräldrade klassanalys och (likaså påstådda) nedvärdering av kvinnokampen återstår för DE/KA att visa.

Ense på en punkt

DE:s återremissyrkande för att ge föreningen möjlighet att hitta ett system för icke-hästägare att använda ridhuset tyckte vi först verkade bra, men fann vid närmare eftertanke poänglöst, eftersom ridhus-föreningen varken formellt eller reellt har krav på att man måste vara hästägare för att använda ridhuset. Dessutom tycker vi att kommunen ska ställa enbart generella krav på föreningar som får raf-lån, inte köpa sig direkt inflytande över föreningarnas verksamhet.

DE/KA:s klagomål över att votering begärdes och att vi reserverade oss mot beslutet tycker vi mest är en lite småsur inställning. Vi handlade helt enkelt i enlighet med praxis.

På en punkt är vi dock helt ense med DE/KA: att Vänsterpartiet även i fortsättningen ska driva en politik där de "mjuka" fritidsaktiviteterna får ett rättvist stöd. Men på den punkten har det såvitt vi vet inte rätt några påtagliga motsättningar i kommunfullmäktigebehandling.

Roland Andersson
Ulf Nymark
Gunlög Stenfelt

En verklig folktidning

Det verkar som om Arbetet, den kända Malmötidningen, håller på att få en ny chefredaktör. Lars Engqvist, har lämnat tidningen under antydningar om vilken stor publicist tidningen mister med honom. Jag tror att de flesta av tidningens läsare tar förlusten med jämnmood. Snacket går om tänkbara efterträdare – kan det bli Pär Fagerström, nu på Arbetarbladet i Gävle?

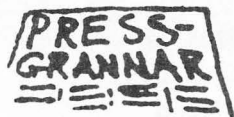
Blandade känslor

Jag tror vi är många här i stan som har blandade känslor i sammanhanget. Arbetet är ju inte bara Axel Danielssons, Bengt Lidfors' och Ernst Wigforss' tidning, det är också Allan Vougt, Gösta Netzéns och Frans Nilssons. 60-talets lundavänster, intellektuellt ledande i landet och fylld av kunskaper, åsikter och lust att läsa och skriva, hade varit en naturlig publik och rekryteringsområde för en progressiv tidning. Men i Arbetet fick man skriva bara om man tyckte precis som Arbetets politiska redaktion och den i sin tur tyckte precis detsamma som de insuttna kommunalpolitikerna i Malmö. Och visade Partistyrrelsen i Stockholm tecken på snuva, så hade Arbetets ledare full lunginflammation. Lunds nya vänster skrev efter hand i Sydsvenskan och DN, Expressen och Aftonbladet, ja t o m i Göteborgsposten, men sällan i Arbetet.

Jag började skriva i Arbetet på Lundasidan i kring 1960 på uppmaning av Rudolf Berner, gammal reporter från Arbetaren, med erfarenheter från Spanien och Klara som han gärna delade med sig av. Jag recenserade filmer – mot ersättning i biobiletter. Varje måndag tilldelades jag en lämplig B-film – Rudolf brukade tillsammans med sina utvalda damer ta hand om alla bra filmer och ansåg detta vara en lämplig skolning för mig. Det var det också. Jag var cineast, ivrig medlem i Filmstudion och när 7-föreställningen var slut rusade jag i väg, och skrev veckans nersabbling med utnyttjande av filmanalysens senaste konstgrepp. Det tog hus i helvete efter ett halvår, jag blev utskäld av en biokassöriska när jag skulle hämta biljetter och ägaren till Palladium och Skandia hotade med annonsbojkott om inte min nedbrytande verksamhet stoppades. Jag minns inte exakt hur det slutade, jag var rätt utled på att skriva om "Hämnnaren från norr", "Mord på 16:e gatan", "Hämnnaren från väster" etc. Man kan rent av säga att mitt förhållande till filmen aldrig repade sig efter det årets orgier.

Det passade sig inte

I stället började jag recensera populärvetenskaplig litteratur om fysik och matematik på kultur-

sidan. Jag fick någon gång komma in och hälsa på tidningens kulturredaktör, Ove Sandell, som berättade för mig hur trevligt det var i Uppsala och hur radikalt och fint man tänkte där på 50-talet, och var inte Lund en jävla håla? Årets kulturella höjdpunkt var Bokens Dag, som jag fick fribiljet till, och så var det Bokens Natt därefter då kulturredaktionen med vänner söp med de inbjudna författarna, men där var det naturligtvis inte tal om att jag kunde få vara med.

Åren gick och jag tillvann mig en viss frihet att uttrycka meningar i anslutning till recensionerna. Men nu var det slutet på 60-talet och det var aktuellt att bygga en flygplats i Skåne. Det fanns flera förslag, men Malmö kommun ville ha flygplatsen inom sina gränser och ihop med Luftfartsverket fixade man ett förslag till förläggning vid Holmeja. Vi var rätt många socialdemokrater som av olika miljöskäl motsatte oss det och vi lyckades få majoritet mot Holmeja på distriktskonferensen. Arbetet, dvs chefredaktör Frans Nilsson, medlem av den förlorande distriktsstyrelsen, smusslade undan nyheten och skrev en kraftfull ledare om hur viktigt det var att bygga en flygplats för Malmö vid Holmeja. Då skickade jag in ett manus till en debattartikel i ärendet. Den fick jag i retur med ett brev där jag uppmanades vända mig till insändarsidan om det var nåt. Sen dess har jag inte skrivit i Arbetet, och är lika bra är väl det. Men jag skulle inte berättat det här om det inte hade varit för att jag har hört så många liknande historier. Arbetet har inte varit så intresserad av oss i Lund.

Dyrt

OK, såna gamla rancuner ska man kanske inte rota i, vad har hänt nu? Jo, Arbetet har en omsättning på 400 miljoner kronor om året, varav 80 är statligt presstödet. Det har pumpats in väldiga mängder kapital i tidningen under åren, framför allt från staten och A-pressen. Pengarna har i första hand lagts på tekniska experiment, men på senare år också på dyrbara prenumerantkampanjer. Just nu är det tidningskonjunktur som aldrig förr, annonserna strömmar in och ska en dagstidning någonsin gå ihop så är det nu. Men Arbetet ser ut att gå i stort sett jämnt ut i år. I det läget har tidningens VD gjort ett förslag innefattande en omorganisation – det ska bli fyra självständiga bolag och 45 personer ska få gå,

varav en del journalister. LO-folket, Grafikerna och Handels har ställt sig positiva, men redaktionen är emot

Lars Engqvist avgick i protest och skrev en ironisk avskedsledare kallad "Ordlista vid 80-talets slut" där inneorden är t ex Cash, Finansförvaltning, Fax, Marknad och uteorden är Agitation, Demokrati, Fantasi, Idealitet och Kultur etc. Jovisst, så är det ju, det är ingen dålig karakteristik, men nog är det lite sent påtalat. Skånes socialdemokratiska arbetarkommuner ställer sig upp som en man och värnar i ett uttalande om tidningen. Och journalisternas yrkessolidaritet är det inget fel på: En skandal säger Bo Strömstedt i Expressen. Per T Ohlsson i Sydsvenskan hyllar varmt Lars Engqvist för hans kurage och självständighet, t ex vad det gäller hans engagemang för en Öresundsbro och införande av reklam-TV.

och sedan också kommunister har drivit tidningar under otroliga ekonomiska och personliga uppoffringar. Varför ställer vi oss då inte på Engqvists sida och ropar: Skam över ekonomerna från Stockholm!

Ja svaret ligger väl implicit i vad som sagts ovan. Arbetet är illa skött och de nya prenumeranterna är köpta för andras pengar. För det är väl inte så att de skånska socialdemokratiska arbetarkommunerna skulle vara beredda att satsa några egna pengar i Arbetet? Nej, vi tänkte väl det. Och vad är det för fantastiskt fri och radikal stämning som inte får tystna. Lars Engqvists när han talar för Öresundsbron och reklam-TV? Nej, den tystnar nog inte, han är ju programledare i TV3. Jag kan inte se annat än att Lars Engqvist fortsatt Netzén/Nilsson-linjen på Arbetet: partilojal när så erfordras, benägen för idealistisk retorik utan närmare kontakt med den vardagliga praktiken, undergiven och okritisk till Malmö socialdemokrati, landets mest förstelnade.

Visst behövs Arbetet

Skåne är, har vi sedan länge antytt i dessa spalter landets mest efterblivna och reaktionära provins. Men vi i Skåne är inte dummare eller elakare än andra utan det är omständigheterna som speglas: strukturomvandlingen i näringslivet, ändrade kommunikationsmönster, centraliseringen till Stockholm. Visst skulle vi behöva en Arbetet som stod fri från krämarintressena och med en politisk och kulturell självständig, radikal linje. I Lars Engqvists Arbetet har vi inte haft en sådan tidning.

Lucifer

Illa skött

Gudarna ska veta att det i slutet på 80-talet är angeläget att sätta stopp för krämarfilosofin och förvisso är inte tidningar till för att ge vinst. Tidningar ska man driva för att man tycker att man har något att säga och det har alltid varit den svenska arbetarrörelsens linje. Socialdemokrater

Befriad film

Film producerad med praktiskt taget inga pengar alls, och samtidigt befriad från finansistrens alla krav på konformitet, visas i helgen på Södran. De flesta av filmerna tar bara några minuter att visa, någon bara en halv minut. Ett par är gjorda i Lund "Girigheten och Brödet" t ex av Johannes Joppejdidi (3 min) och "En dag för mycket" av Claes Leijonhufvud (10 min). Den senare handlar om: en man vaknar, han är död. Om lyckan att befinna sig i ett

köpcenter; min första dagboksfilmm, filmad med kameran upp och ner; kärlekens bandvagn - telefonen ringer hos ett ungt par som har bisamfarmen i badrummet; Lolita separerar - neofeministisk splatterkomedi om ungt par i typisk svensk föroret; urlaubsclip Africa - ett rytmiskt porträtt av en afrikansk by; det är andra programtitlar. Västtyskland är väl representerat på denna festival för lågbudget super-8-film.

Om tider se spalten sidan 1.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

Unken byk har blivit liggande

- Konsert med Elmautricion på Konstmuseet: Mozart, Sjostakovitj och Dvorak för en fulltalig publik. Efter en förströdd och lätt knotig upptakt (varför ska alltid Mozart drabbas av uppvärming?) skakas publiken av Sjostakovitjs förtvivalade, desperata ursinne och får klamra sig fast vid de stråk av het, svart humor som gör musiken (från 1944) uthärdlig.

Kammarmusikpublik är kunnig, krävande och samtidigt ytterligt generös. Den ställer med all rätt höga krav på ett musicerande som den älskar.

- Teaterrepetition med amatörteteatergruppen i Svaneskolan: Strindbergs Gustav III.

Friss och svett, ännu är det gott om tappade repliker och oklara sortier. Premiär blir det när gruppen är klar med sitt arbete. Och då kommer publiken mer att smittas av glädjen och det lustfyllda samarbetet på scenen än av det konstnärliga resultatet. För amatörer är det arbetet med varandra och texten som är det viktiga. Professionella konstnärer däremot behöver en kunnig, krävande och lusten publik för att kunna formfullända sina verk, antingen det handlar om bildkonst, musik eller teater.

Aldrig anade jag att kulturdebatten inom partiet håller sig på en så enfaldig och ingrodd nivå (ideologiskt och lokalmäsig) att man måste börja med att slå upp fönster och dörrar på vid gavel för att få ljus och luft till att belysa det faktum att saker och ting har hänt sedan 1968.

Här har uppenbarligen åtskillig gammal unken byk blivit liggande i hörnen: någon måste ta tag i den, och jag vill därför föreslå följande (mycket komprimerade) historiska modell som utgångspunkt för vidare analys och diskussion: På 1800-talet, innan de flesta av våra konstnärliga institutioner grundats, rådde ohöjld kommersialism och största konstnärliga torftighet inom Sveriges kulturliv. Infrättande av symfoniorkestrar, stadsteatrar och liknande institutioner innebar ett mycket stort

steg framåt konstnärligt, och inte minst demokratiskt; konsten blev tillgänglig för bredare folklager. De här institutionerna utgör fortfarande basen för teater- och musiklivet i Sverige, och även om de naturligtvis ständigt måste kritiskt nagelfaras och granskas, så är det viktigt att både försvara och förbättra dem, just av konstnärliga och demokratiska skäl.

De fria grupperna och de fria konstnärerna har största vitaliserande betydelse, inte minst som utmanare och utvecklare av det etablerade kulturlivet, men de varken kan eller bör stå för den kontinuitet som institutio-

nernas existens innebär. Utan institutioner blir det snart bara "Charlies tant" på Vasan kvar.

Apropå förslaget till utlokalisering av dansverksamheten inom Riksteatern till Lunds kommun och Malmöhus läns landsting: Också i Gävle har man periodvis problem med en enfaldig och okunnig kulturdebatt med falska polariseringar typ "Vad behöver vi bäst: Folkteatern eller sjukvården?"

Gissa var den argumentationen kommer ifrån? (Inte från vänstern i varje fall.)

Anne Rothlin

Musik- och teaternämnden

Från studentlivet I

Envar som har närmat sig trakterna av Tornavägen, Östra Vallgatan etc de senaste dygnet har sett dem: tusentals studenter som köar för att få köpa kort som ger dem rätt att gå på respektive nations usla slabbdanser. Studentlivet i Lund är numera så fraktionerat att studenter tillhörande en nation normalt inte släpps in på dans på en annan nation. Vinnare är nationskotterierna, och förlorare de enskilda studenterna som får hålla sig till sina gamla bekanta. Vi ska inte närmare gå in på de faror i form av inavel som hotar i längden utan nöja oss med att säga att det förr ansågs vara viktigt att blekingar inte bara umgicks med blekingar etc. För ändamålet uppfanns i Lund en särskild inrättning kallad Akademiska Föreningen.

Våra förhoppningar är måttliga, men ändå, AFs nye ordförande Björn Lindquist: Gör något! Vitalisera AF, bryt nationsväldet, öppna icke-provinsiala slabbanser och starta ett stort kafé för lärare och studenter!

Från studentlivet II

Ibland kan man tycka att dagens studenter är så färglösa, så mål-inriktade och nyttiga att man håller på att gaspa ihjäl sig. Men det finns ljuspunkter, senast en man vid namn Sven Larsson, kurator i Lunds nation. Några medlemmar i Smålands nation angrep Lund för att det låtit sig sponsrats av MacDonalds och Coca Cola. Sven Larsson svarade med nationstjänstemannens hela tyngd: "Det känns skönt att kunna stå som den vanlige studentens garant för spex, underhållning och traditioner, då de vänsterrabiata gör sina obehagliga framstötter att skada den studentvärld vi lärt oss älska."

Till det kan bara vi på VB säga att det känns skönt att i en tid då alla katter verkar lika grå det ännu finns representanter i Lund för den oskrymtade studentikosa enfalden. Lund och dess studentvärld har starka reaktionära traditioner, långt starkare än dess radikala, och låt oss erkänna det, livet skulle vara fattigare utan dessa krafters osjälviska ävlan.

Demonstrera lördag 16.9! Samling Stortorget Malmö kl 11, avmarsch kl 12. Talare: Jonny Grönberg (Transport), Barbro Melander (Aktion Skånemiljö), Rudi Rustort (danska Scan Link Nej Tak). Underhållning. Demonstrationen stöds av många organisationer, bl a Vpk Lund. Göte Bergström tecknade.

Hyresgästerna oroliga

I ett uttalande från styrelsen för Hyresgästföreningens Lundaavdelning påminner kommunfullmäktiges partier om det beslut man fattade den 27 april. Beslutet gick ut på att samtliga hyreslägenheter i fastigheter med mer än fem lägenheter skall förmedlas via bostadsförmedlingen. I privata hyreshus utan statliga lån skall fastighetsägarna kunna undanta tolv specificerade lägenheter. Nu frågar styrelsen vilka initiativ man tagit i fastighetsnämnden och gentemot bostadsförmedlingen för att verkställa beslutet? Man undrar också vilken tidsplan kommunen har för att verkställa beslutet.

Man riktar de här frågorna speciellt till centern, miljöpartiet, socialdemokraterna och vpk eftersom de partierna var eniga kring beslutet. Avdelningsstyrelsen säger sig känna en viss oro för möjligheterna att genomföra beslutet. Bl a undrar man om bostadsförmedlingen har tillräckliga resurser för att klara förhandlingarna med de privata fastighetsägarna.

MÖTE
MÖTE MÖTE
MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT. Sö 17.9 17.30 rep på Palaestra inför 7 oktober. Ny låt!
BLÅSORKESTERN. Fre 15.9 biblioteksinsivning på Papegöjlyckan 12.30-13.30. Ingen spelning lö 16.9! Sö 17.9 kl 18.45 rep på Kapellsalen av kulturmatprogrammet. Skaffa notficklampa!

Kompilgruppen träffas må 18.9 kl 19 på vpk-lokalen. Miljöprogrammet.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.